

CONVERSATIONAL LANGUAGE IN THE HEBREW BIBLE

William P. Griffin, Ph.D., and Wave Nunnally, Ph.D.
Evangel University
March, 2011

Robert Alter, when discussing the use of direct speech by Biblical authors, says, “I would stress that the speech reported, though dramatically convincing, is not meant to be altogether naturalistic. We of course have no way of knowing what ordinary spoken Hebrew was like around the turn of the first millennium B.C.E. . . .”¹ {Alter 70} to which I reply, “Really?” Whether one views the words of Biblical dialogue as the *ipsissima verba* of the characters or as *literary creations* of the authors, it is nevertheless reasonable to assume that much Biblical dialogue is presented in such a way so as to be believable *as dialogue*.²

One does not have to be a proverbial catapult scientist to recognize that most languages have prose, poetry, and conversational speech. Thus was likely the case in ancient Israel. Since we lack any audio recordings (or, for that matter, a time machine), the only way to infer ancient conversational Hebrew is to look at how it is reported in Biblical texts. Perhaps, like the archaeologist, it is possible to sift through the layers of Biblical narrative to find evidence for how ancient Israelites carried on conversations.³ That is the task which we have begun here.

We did not try to do an analysis of all recorded direct speech. That could include the bulk of Deuteronomy and prayers. Likewise, we have avoided prophetic speech in narrative literature, for while it is direct quotation, it also has many of the characteristics of prophetic speech elsewhere. Besides, it is unlikely that people typically walked around saying, “Thus says YHWH the God of Israel.” More narrowly, we also are not examining every type or example of conversation which occurs in the HB. Otherwise we would need to consider the disputations in Job, which, while back and forth, are not likely to be examples of how ancient Israelites typically interacted with each other. Job’s literary genre would suggest that it is a more stylized type of literature than common idiom, and the content is unlikely to be that of typical ancient Israelite conversations.

Rather, we chose conversations from a broad swath of HB literature which typically have some response to an initial recorded statement of direct speech (especially back and forth interaction), and whose linguistic character is often different from the surrounding narrative. While this sampling is admittedly more intuitive than scientific in its selection, it nevertheless provides enough variety and yet continuity from which valid conclusions may be drawn.⁴

¹Robert Alter, *The Art of Biblical Narrative*, 70. For a similar perspective, see Cynthia Miller, *The Representation of Speech in Biblical Hebrew Narrative: A Linguistic Analysis* (1996), 11, 14.

³Max Miller used to use this analogy to describe how he obtained “history” from Biblical texts.

⁴Here is a brief summary of some other analyses:

Cynthia Miller, *The Representation of Speech in Biblical Hebrew Narrative: A Linguistic Analysis* (1996).

Cynthia Miller’s introductory chapter provides a nice summary of previous treatments on the issue. It appears as though most authors focus on the ways that the Biblical authors used dialogue in their narratives, especially for effect. The notion that recorded conversations in the HB could reflect actual ancient conversational Hebrew tends to be dismissed. Miller’s work itself emphasizes how to determine where direct speech begins and ends, terms and structures used to introduce direct speech, and if something is indeed a direct quotation, and comparisons with indirect speech.

Alter addresses direct speech in the HB in his chapter, “Between Narration and Dialogue,” in his *The Art of Biblical Narrative*. {63-87} Alter’s analysis concerns the ways the authors used dialogue to move their stories forward. He does not concern himself with how the reported speech relates to the way people actually spoke, nor with how this works in the Hebrew text itself.

Similarly, Assnat Bartor (“The Representation of Speech in the Casuistic Laws of the Pentateuch: The Phenomenon of Combined Discourse,” *JBL* 126 [2007]: 231-49) discusses the stylistic use of direct speech in casuistic laws, but he does not address the relationship between recorded direct speech and actual conversation in ancient Israel. Thus the focus of both authors is the effect of the dialogue, rather than differences between the recorded dialogue and the rest of HB narrative.

TEXTS FOR *CONVERSATIONAL LANGUAGE IN THE HEBREW BIBLE*

William P. Griffin, Ph.D., and Wave Nunnally, Ph.D.
Evangel University
email: griffinw@evangel.edu; nunnallyw@evangel.edu
March, 2011

CONVERSATIONS IN THE STUDY

God and Abraham (Gen 18)
God and Abimelech (Gen 20)
The near-sacrifice of Isaac (Gen 22)
Abraham purchases a grave for Sarah (Gen 23)
A wife for Isaac (Gen 24)
Isaac's servants quarrelling with herdsmen (Gen 26)
Jacob deceives Isaac (Gen 27)
Korah's rebellion (Num 16)
Jephthah and the Ammonite king (Judg 11)
Samson's parents and the angel (Judg 13)
Samson and his parents (Judg 14)
The Levite and his concubine at Gibeah in the square (Judg 19)
Saul, his servant, Samuel, and the lost donkeys (1 Sam 9)
David and Jonathan concerning Saul's attitude (1 Sam 20)
David finds an Amalekite (1 Sam 30)
The man of God and the old prophet (1 Kgs 13)
Elijah and Obadiah (1 Kgs 18)
Ahab, Jehoshaphat, and Micaiah ben Imlah (1 Kgs 22)
Ahaziah and his servants discuss Elijah (2 Kgs 1)
Elisha is informed of Elijah's coming departure (2 Kgs 2)
Elisha disputes with those who want to search for Elijah (2 Kgs 2)
Elisha to the woman of Shunam (2 Kgs 4)
Jehu's anointing and his interaction with his military officers (2 Kgs 9)
Jehu to Jonadab (2 Kgs 10)
Jeremiah and Zedekiah (Jer 37-38)
Jonah and the sailors (Jonah 1)
Amos and Amaziah, priest of Bethel (Amos 7)
The Book of Ruth

OBSERVATIONS

1. Frequently something other than a verb begins the sentence/response. Often when verbs occur they do not begin the "sentence." Many responses are either verbless, or have long sentences prior to a verb occurring.

- 2 Kgs 9:12 שקר הגד נא לנו
 2 Kgs 9:13 מלך יהוא
 1 Kgs 13:12 אי זה הדרך הלך
 1 Kgs 13:18 גם אני נביא כמוך ומלאך דבר אלי
 1 Kgs 22:4 כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך
 1 Kgs 22:7 האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו
 1 Kgs 22:9 מהרה מיכיהו בן ימלה
 1 Kgs 22:13 הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך
 1 Kgs 22:16 עד כמה פעמים אני משיבך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה
 1 Kgs 22:24 אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך
 1 Kgs 22:25 הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחבה
 1 Sam 9:6 הנה נא איש אלהים בעיר הזאת
 1 Sam 9:7 והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו
 הנה נמצא בידי רבע שקל כסף
 1 Sam 9:10 טוב דברך לכה נלכה
 1 Sam 9:10 היש בזה הראה
 1 Sam 9:12 יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה
 1 Sam 9:19 אנכי הראה
 1 Sam 9:21 הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן
 GEN 22 7: לעלה: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: GEN 22 8
 Judg 11:12 מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי
 Num 16:3 רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה
 Num 16:14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו
 Num 16:16 אתה וכל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר
 1 Sam 30:13 למי אתה ואי מזה אתה
 1 Sam 30:13 נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי
 1 Sam 30:14 אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש
 Gen 23:4 גר ותושב אנכי עמכם
 Gen 23:8 אם יש את נפשכם לקבר את מתי
 Gen 23:13 אך אם אתה לו שמעני
 Ruth 1:10 כי אתך נשוב לעמך
 Ruth 2:4 יהוה עמכם
 Ruth 2:5 למי הנערה הזאת
 Ruth 2:6 נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב
 Ruth 3:9 מי את
 Ruth 3:9 אנכי רות אמתך
 Ruth 3:16 מי את בתי
 Ruth 3:17 שש השערים האלה נתן לי
 Ruth 4:3 חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב
 Ruth 4:9 עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך
 Ruth 4:10 וגם את רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה

Ruth 4:11 עדים

1 Kgs 1:5 מה זה שבתם

1 Kgs 1:6 איש עלה לקראתנו

1 Kgs 1:7 מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם

1 Kgs 1:8 איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו

1 Kgs 1:8 אליה התשבי הוא

Gen 24:19 גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת

Gen 24:23 בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין

Gen 24:24 בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור

Gen 26:20 לנו המים

Judg 13:6 איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:

Judg 13:11 האתה האיש אשר דברת אל האשה

Judg 13:11 אני

Judg 13:13 מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר

Judg 13:18 למה זה תשאל לשמי והוא פלאי

Jer 37:17 היש דבר מאת יהוה

Jer 37:17 יש

Jer 37:17 ביד מלך בבל תנתן

Jer 37:19 ואיו נביאיכם אשר נבאו לכם

Jer 38:5 הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר

Jer 38:19 אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים

Jer 38:24 איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות

2 Kgs 2:16 הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל

Judg 14:3 האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים

Jonah 1:9 עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא

Jonah 1:10 מה זאת עשית

1 Kgs 18:8 אני

1 Kgs 18:8 הנה אליהו

1 Kgs 18:9 מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני

1 Sam 20:1 אין זאת

1 Kgs 10:15 היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם לבבך

1 Kgs 10:15 יש

1 Kgs 10:15 ויש תנה את ידך

עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי

Judg 19:18-19 הבייתה: וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר

Judg 19:20 שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן

1 Kgs 22:21 במה

Gen 18:13 למה זה צחקה שרה

Gen 27:18 אבי

Gen 27:18 הנני מי אתה בני

Gen 27:19 אנכי עשו בכרך

Gen 27:20 מה זה מהרת למצא בני

Gen 27:21 האתה זה עשו אם לא

Gen 27:22 הקל קול יעקב והידים ידי עשו

While the majority of the above reflect a present tense, not all of the statements do. Thus they cannot all be attributed to merely being a different tense than the majority of narrative.

2. First person responses:

- a. “Are you?” or “Who are you?” is often answered by one word: אני (1 Kgs 13:14; Judg 13:11; 1 Kgs 18:8; Gen 27:24). These statements might be followed by more dialogue, but the answer itself is “I”.
- b. Similarly, הנני may occur all by itself or with just another word (Gen 22:1; 22:7 [+ בני]; 27:18 [stands by itself, and then is followed by another phrase]; 1 Sam 3:5, 6, 8).
- c. אני tends to be used with other words to answer a question:

Ruth 3:9 אני רות אמתך
 1 Sam 9:19 אני הראה
 1 Sam 9:21 הלוא בן ימיני אני
 1 Sam 30:13 נער מצרי אני
 Gen 24:24 בת בתואל אני בן מלכה אשר ילדה לנחור
 Amos 7:14 לא נביא אני ולא בן נביא אני כי בוקר אני ובולס שקמים
 Jonah 1:9 עברי אני
 Gen 27:19 אני עשו בכרך

3. Many independent subject pronouns occur with inflected verbs when the idea in narrative is adequately expressed without the independent subject pronoun. It is not at all clear that these should indicate emphasis.¹

2 Kgs 9:11 אתם ידעתם את האיש ואת שיחו:
 1 Kgs 22:8 עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו
 1 Kgs 22:21 אני אפתנו
 1 Sam 30:14 אנחנו פשטנו נגב
 Num 16:16 אתה וכל עדתך היו לפני יהוה
 Ruth 1:21 אני מלאה הלכתי
 Ruth 4:4 ואני אמרתי אגלה אזנך
 Gen 24:31 ואני פניתי הבית ומקום לגמלים
 Judg 13:7 [?] ויאמר לי הנך הרה וילדת בן
 2 Kgs 2:3 גם אני ידעתי החשו
 2 Kgs 2:5 גם אני ידעתי החשו
 Gen 20:6 גם אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת
 Gen 20:5² הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא

¹In my [Griffin's] grammar I said that these are likely to be emphatic, but this issue needs to be revisited.

²Consonantly these could be either perfects or participles. The MT points them as perfects. If participles, then Gen 20:5 belongs with the frequent use of participles, rather than with “finite verbs with extra subject pronouns”.

4. The use of זה:

a. זה is common without directly modifying a noun or being a predication:

היש בזה הראה 1 Sam 9:11
 הגידה נא לי אי זה בית הראה 1 Sam 9:18
 מה זה שבתם 1 Kgs 1:5
 למה זה תשאל לשמי והוא פלאי Judg 13:18
 קח בידך מזה שלשים אנשים Jer 38:10
 למה זה צחקה שרה Gen 18:13
 מה זה מהרת למצא בני Gen 27:20

b. Of location:

אי זה הדרך הלך 1 Kgs 13:12
 אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אותך 1 Kgs 22:24
 למי אתה ואי מזה אתה 1 Sam 30:13
 ולא שאלתיהו אי מזה הוא Judg 13:6
 מה ארצך ואי מזה עם אתה: Jonah 1:8

c. As a personal pronoun (or quasi-personal pronoun):

ויאמר זה בכה וזה אמר בכה 1 Kgs 22:20³
 שימו את זה בית הכלא 1 Kgs 22:27
 זה יעצר בעמי 1 Sam 9:17
 זה שבתה הבית מעט: Ruth 2:7⁴
 וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערתי Ruth 2:8
 האתה זה אדני אליהו 1 Kgs 18:7
 האתה זה עשו אם לא Gen 27:21
 אתה זה בני עשו Gen 27:24

d. Less commonly זאת or אלה:

אין זאת 1 Sam 20:2
 הזאת נעמי Ruth 1:19
 מה זאת עשית Jonah 1:10
 בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת Gen 20:5
 ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת: Judg 13:23
 זאת עשו Num 16:6

³While direct speech, this is part of a prophetic oracle and thus perhaps should be excluded.

⁴As a feminine pronoun!

5. Frequent imperatives/instructions (non-divine).⁵

- Often when a verb does begin a sentence in conversation it is an imperative.
- נא is common. While נא might not necessarily mean *please*, it does appear to indicate polite or familiar speech (cf. French *tu* and *vous*).

1 Kgs 13:6 חל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי
 1 Kgs 13:7 באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת
 1 Kgs 13:13 חבשו לי החמור
 1 Kgs 13:15 לך אתי הביתה ואכל לחם
 1 Kgs 13:31 במותי וקברתם אתי . . .
 1 Kgs 22:5 הוהי רבד תא מויך אן שרד
 1 Kgs 22:8 אל יאמר המלך כן
 1 Kgs 22:9 מהרה מיכיהו בן ימלה
 1 Kgs 22:13 יהי נא דברייך כדבר אחד מהם ודברת טוב
 1 Kgs 22:27 שימו את זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ
 1 Sam 9:3 קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת
 1 Sam 9:5 לכה ונשובה
 1 Sam 9:6 נלכה שם
 1 Sam 9:10 לכה נלכה
 1 Sam 9:12 מהר עתה
 1 Sam 9:13 ועתה עלו
 1 Sam 9:18 הגידה נא לי
 1 Sam 9:19 עלה לפני הבמה
 1 Sam 9:20 אל תשם את לבך להם
 Gen 22:5 שבו לכם פה עם החמור
 Judg 11:13 ועתה השיבה אתהן בשלום
 Num 16:6 זאת עשו קחו לכם
 Num 16:8 שמעו נא בני לוי
 Num 16:16 אתה וכל עדתך היו לפני יהוה
 1 Sam 30:15 השבעה לי באלהים
 Gen 23:4 תנו לי
 Gen 23:6 קבר את מתך
 Gen 23:8 שמעוני ופגעו לי
 Gen 23:9 ויתן לי
 Gen 23:15 אדני שמעני
Ruth has many imperatives and jussives
 1 Kgs 1:6 שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
 Gen 24:17 הגמיאיני נא מעט מים מכדך
 Gen 24:18 שתה אדני
 Gen 24:31 בוא ברוך יהוה
 Gen 24:33 דבר
 Gen 24:54 שלחני לאדני
 Gen 24:56 אל תאחרו אתי
 Judg 13:4⁶ השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא

⁵This list does include the angelic speech in Judges 13, for it was mistaken for human speech.

⁶The angel's statement is probably the equivalent of a prophetic message, so perhaps it should be excluded.

Judg 13:31 מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר
 Jer 38:4 יומת נא את האיש הזה
 Jer 38:10 קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור
 Jer 38:12 שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים
 Jer 38:14 אל תכחד ממני דבר
 Jer 38:20 שמע נא בקול יהוה
 Jer 38:24 איש אל ידע בדברים האלה
 Amos 7:12 לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא
 Amos 7:13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא
 2 Kgs 2:16 ילכו נא ויבקשו את אדניך
 2 Kgs 2:16 לא תשלחו
 2 Kgs 2:18 אל תלכו
 Judg 14:2 ועתה קחו אותה לי לאשה
 Judg 14:3 אותה קח לי
 Jonah 1:8 הגידה נא לנו
 Jonah 1:12 שאוני והטילני אל הים
 1 Kgs 18:8 לך אמר לאדניך
 2 Kgs 4:16 אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך
 2 Kgs 10:15 ויש תנה את ידך
 Judg 19:20 רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן
 Gen 27:19 קום נא שבה ואכלה מצדי בעבור תברכני נפשך

OTHER OBSERVATIONS TO BE STUDIED FURTHER

- Much recorded conversation is question/answer.
- Many responses begin with הנה, with or without suffixes. It appears that הנה sometimes functions like the present tense of היה.
- Unusual usage of terms:
 בתי Ruth 3:16 = [possibly] “Is it you, my daughter?”
 Ruth 1:10. “But/no/surely with you we will return to your people. In any case, it is adversative to the previous statement.
- Frequent use of participles as participles (not as substantives) with independent pronouns:
 1 Kgs 22:3 הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם:
- Statements of solidarity might use repeated words with pronominal suffixes.
 1 Kgs 22:4 כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:
 Ruth 1:16-17 אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות ושם אקבר

Conclusions

If we are restricted to the status quo bequeathed to us by earlier scholarship, we seem to be left to choose between the generalism espoused by Gesenius, who emphasizes the homogenous nature of all Biblical Hebrew, and the grammatical minimalism of Alter, who claims agnosticism due to lack of evidence from the Hebrew Bible.

However, at this point in our research, we have noted that A) there is substantial evidence in the HB that is sufficient to classify it as its own (non-) literary genre, distinct from historical narrative, prose, poetry, and stylized discourse; B) there are real, easily discernible, distinctive grammatical elements that define this genre that are consistent throughout this corpus and make it functionally disjunctive from other literary genres in the HB; and C) it is common to see these disjunctive grammatical elements in reported conversations:

- 1) syntactical divergences in which the verb is *not* the first element in the clause;
- 2) a higher frequency of usage of imperatives which are inordinantly paired with the particle אָ ;
- 3) a higher frequency of usage of personal pronouns;
- 4) a higher frequency of usage of redundant pronouns in conjunction with finite forms of verbs that already contain the pronoun's information;
- 5) a higher frequency of usage of relative pronouns which often seem to imply an understood present tense of the verb "to be";
- 6) a higher frequency of verbless clauses;
- 7) a higher frequency of use of the participle as a participle (rather than mainly as a substantive);
- 8) a higher frequency of the use of הִנֵּה , often with pronominal suffixes, and often, as with relative pronouns, suggestive of an understood present tense of the verb "to be";
- 9) more concise than the language of other literary genres in the HB;
- 10) a great reduction of the use of the vav-conversive, which is such a distinct element of the other literary genres in the HB (this rarely begins sentences, and when it occurs it tends to be later in sentences);
- 11) the internal consistency of all these phenomena within this corpus.

M.H. Segal was evidently correct in his *Grammar of Mishnaic Hebrew* (1929) when he noted that this "colloquial/vulgar" conversational language, which was a minor component among its more literary competitors in the HB, eventually became the norm in the more conversationally-oriented Mishnaic Hebrew.

Our Biblical Hebrew grammars have not adequately addressed the distinctive grammatical elements of this genre to the degree that beginning Hebrew students are capable of recognizing it and translating it with the sensitivity it requires.

Due to the scanty scholarship on this genre and due to the size of its corpus, we still have a lot of work to do at every level, and we solicit your impressions, observations, corrections, and bibliographic support.

TEXTS FOR *CONVERSATIONAL LANGUAGE IN THE HEBREW BIBLE*

William P. Griffin, Ph.D., and Wave Nunnally, Ph.D.
Evangel University
email: griffinw@evangel.edu; nunnallyw@evangel.edu

GOD AND ABRAHAM¹

GEN 18 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
GEN 18 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן:
GEN 18 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת:

GOD AND ABIMELECH'S DISCUSSION

GEN 20 3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל:
GEN 20 4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג:
GEN 20 5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבני ובנקין כפי עשיתי זאת:
GEN 20 6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה:

THE NEAR-SACRIFICE OF ISAAC

GEN 22 1 ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
GEN 22 2 ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך:
GEN 22 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים:
GEN 22 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:
GEN 22 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם:
GEN 22 6 ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו:
GEN 22 7 ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה:
GEN 22 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו:
GEN 22 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים:

ABRAHAM PURCHASES A GRAVE FOR SARAH

GEN 23 1 ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים חיי שרה:
GEN 23 2 ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
GEN 23 3 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר:
GEN 23 4 גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני:
GEN 23 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו:
GEN 23 6 שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך:
GEN 23 7 ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת:
GEN 23 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר:
GEN 23 9 ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת קבר:
GEN 23 10 ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר:
GEN 23 11 לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך:
GEN 23 12 וישתחו אברהם לפני עם הארץ:

¹In general we avoided using divine interaction in our study, but this one has characteristics which resemble other conversational Hebrew. Perhaps a further step in the study could be a comparison of divine conversational speech with that of humans.

GEN 23 13 וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה את מתי שמה:

GEN 23 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו:

GEN 23 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר:

A WIFE FOR ISAAC

GEN 24 17 וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמאיני נא מעט מים מכדך:

GEN 24 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו:

GEN 24 19 ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת:

GEN 24 20 ותמהר ותער כדה על השקתו ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו:

GEN 24 21 והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא:

GEN 24 22 ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם:

GEN 24 23 ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללין:

GEN 24 24 ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור:

GEN 24 25 ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון:

GEN 24 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה:

GEN 24 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני:

GEN 24 28 ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה:

GEN 24 29 ולרבקה אח ושמנו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין:

GEN 24 30 ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין:

GEN 24 31 ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים:

GEN 24 32 ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו:

GEN 24 33 ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר:

GEN 24 54 ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילנו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני:

GEN 24 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך:

GEN 24 56 ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני:

GEN 24 57 ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה:

GEN 24 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך:

GEN 24 59 וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקה ואת עבד אברהם ואת אנשיו:

GEN 24 60 ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו:

ISAAC'S SERVANTS QUARRELLING WITH HERDSMEN

GEN 26 20 ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו:

JACOB DECEIVES ISAAC

GEN 27 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני:

GEN 27 19 ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי בעבור תברכני נפשך:

GEN 27 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני:

GEN 27 21 ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה עשו אם לא:

GEN 27 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו:

GEN 27 23 ולא הכירו כי היו ידיו עשו אחיו שערת ויברכהו:

GEN 27 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני:

KORAH'S REBELLION

NUM 16 1 ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן:

NUM 16 2 ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל המשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם:

- NUM 16 3 ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה:
- NUM 16 4 וישמע משה ויפל על פניו:
- NUM 16 5 וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו:
- NUM 16 6 זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו:
- NUM 16 7 ותנו בהן אש ושימו עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי:
- NUM 16 8 ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי:
- NUM 16 9 המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם:
- NUM 16 10 ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה:
- NUM 16 11 לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו עליו:
- NUM 16 12 וישלח משה לקרא לדתן ולאבירים בני אליאב ויאמרו לא נעלה:
- NUM 16 13 המעט כי העליטנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר:
- NUM 16 14 אף לא אל ארץ זבת חלב ודבש הביאתנו ותתן לנו נחלת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלה:
- NUM 16 15 ויחר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם:
- NUM 16 16 ויאמר משה אל קרח ואל עדתך היו לפני יהוה אתה והם ואהרן מחר:

Jephthah

- JUDG 11 12 וישלח יפתח מלאכים אל מלך בני עמון לאמר מה לי ולך כי באת אלי להלחם בארצי:
- JUDG 11 13 ויאמר מלך בני עמון אל מלאכי יפתח כי לקח ישראל את ארצי בעלותו ממצרים מארנון ועד היבק ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשלום:

SAMSON'S PARENTS AND THE ANGEL

- JUDG 13 1 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יהוה ויתנם יהוה ביד פלשתים
- JUDG 13 1 ארבעים שנה:
- JUDG 13 2 ויהי איש אחד מצרעה ממשפחת הדני ושמו מנוח ואשתו עקרה ולא ילדה:
- JUDG 13 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדת והרית וילדת בן:
- JUDG 13 4 ועתה השמרי נא ואל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמא:
- JUDG 13 5 כי הנך הרה וילדת בן ומורה לא יעלה על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים:
- JUDG 13 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האלהים בא אלי ומראהו כמראה מלאך האלהים נורא מאד ולא שאלתיהו אי מזה הוא ואת שמו לא הגיד לי:
- JUDG 13 7 ויאמר לי הנך הרה וילדת בן ועתה אל תשתי יין ושכר ואל תאכלי כל טמאה כי נזיר אלהים יהיה הנער מן הבטן עד יום מותו:
- JUDG 13 8 ויעתר מנוח אל יהוה ויאמר בי אדוני איש האלהים אשר שלחת יבוא נא עוד אלינו ויורנו מה נעשה לנער היולד:
- JUDG 13 9 וישמע האלהים בקול מנוח ויבוא מלאך האלהים עוד אל האשה והיא יושבת בשדה ומנוח אישה אין עמה:
- JUDG 13 10 ותמהר האשה ותריץ ותגד לאישה ותאמר אליו הנה נראה אלי האיש אשר בא ביום אלי:
- JUDG 13 11 ויקם וילך מנוח אחרי אשתו ויבא אל האיש ויאמר לו האתה האיש אשר דברת אל האשה ויאמר אני:
- JUDG 13 12 ויאמר מנוח עתה יבא דבריך מה יהיה משפט הנער ומעשהו:
- JUDG 13 31 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח מכל אשר אמרתי אל האשה תשמר:
- JUDG 13 14 מכל אשר יצא מגפן היין לא תאכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה אל תאכל כל אשר צויתיה תשמר:
- JUDG 13 15 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה נעצרה נא אותך ונעשה לפניך גדי עזים:
- JUDG 13 16 ויאמר מלאך יהוה אל מנוח אם תעצרני לא אכל בלחמך ואם תעשה עלה ליהוה תעלנה כי לא ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא:
- JUDG 13 17 ויאמר מנוח אל מלאך יהוה מי שמך כי יבא דבריך וכבדונך:
- JUDG 13 18 ויאמר לו מלאך יהוה למה זה תשאל לשמי והוא פלאי:
- JUDG 13 19 ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור ליהוה ומפלא לעשות ומנוח ואשתו ראים:
- JUDG 13 20 ויהי בעלות הלהב מעל המזבח השמימה ויעל מלאך יהוה בלהב המזבח ומנוח ואשתו ראים ויפלו על פניהם ארצה:
- JUDG 13 21 ולא יסף עוד מלאך יהוה להראה אל מנוח ואל אשתו אז ידע מנוח כי מלאך יהוה הוא:
- JUDG 13 22 ויאמר מנוח אל אשתו מות נמות כי אלהים ראינו:

JUDG 13 23 ותאמר לו אשתו לו חפץ יהוה להמיתנו לא לקח מידנו עלה ומנחה ולא הראנו את כל אלה וכעת לא השמיענו כזאת:

SAMSON AND HIS PARENTS:

JUDG 14 2 ויעל ויעל ויגד לאביו ולאמו ויאמר אשה ראיתי בתמנתה מבנות פלשתים ועתה קחו אותה לי לאשה:
JUDG 14 3 ויאמר לו אביו ואמו האין בבנות אחיך ובכל עמי אשה כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים ויאמר שמשון אל אביו אותה קח לי כי היא ישרה בעיני:

THE LEVITE AND HIS CONCUBINE AT GIBEAH IN THE SQUARE

JUDG 19 14 ויעברו וילכו ותבא להם השמש אצר הגבעה אשר לבנימן:
JUDG 19 15 ויסרו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון:
JUDG 19 16 והנה איש זקן בא מן מעשהו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא גר בגבעה ואנשי המקום בני ימיני:
JUDG 19 17 וישא עיניו וירא את האיש הארח ברחוב העיר ויאמר האיש הזקן אנה תלך ומאין תבוא:
JUDG 19 18 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה עד ירכתי הר אפרים משם אנכי ואלך עד בית לחם יהודה ואת בית יהוה אני הלך ואין איש מאסף אותי הביתה:
JUDG 19 19 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור כל דבר:
JUDG 19 20 ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק ברחוב אל תלן:

SAUL, HIS SERVANT, SAMUEL, AND THE LOST DONKEYS

1SAM 9 1 ויהי איש מבן ימין ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל:
1SAM 9 2 ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם:
1SAM 9 3 ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת:
1SAM 9 4 ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו:
1SAM 9 5 המה באו בארץ צוף ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו:
1SAM 9 6 ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו עליה:
1SAM 9 7 ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו:
1SAM 9 8 ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו:
1SAM 9 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפנים הראה:
1SAM 9 10 ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים:
1SAM 9 11 המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערו יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה:
1SAM 9 12 ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה:
1SAM 9 13 כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו:
1SAM 9 14 ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה:
1SAM 9 15 ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר:
1SAM 9 16 כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי:
1SAM 9 17 ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה יעצר בעמי:
1SAM 9 18 ויגש שאול את שמואל בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה בית הראה:
1SAM 9 19 ויען שמואל את שאול ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה ואכלתם עמי היום ושלחתך בבקר וכל אשר בלבבך אגיד לך:
1SAM 9 20 ולאתנות האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת ישראל הלוא לך ולכל בית אביך:
1SAM 9 21 ויען שאול ויאמר הלוא בן ימיני אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בנימן ולמה דברת אלי כדבר הזה:

DAVID AND JONATHAN CONCERNING SAUL'S ATTITUDE

1 Sam 20:1 ויברך דוד מננות בְּרָמָה ויבא ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עונוי ומה חטאתי לפני אביך פי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמות הנה לא יעשה (qere) אבי דבר גדול או דבר קטן ולא יגלה את אָזְנִי ומדוע יסתיר אבי ממני את הדבר הזה אין זאת:

1SAM 30 13 ויאמר לו דוד למי אתה ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום שלשה:
1SAM 30 14 אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג שרפנו באש:
1SAM 30 15 ויאמר אליו דוד התורדני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד אדני ואורדך אל הגדוד
הזה:

THE MAN OF GOD AND THE OLD PROPHET

1KGS 13 1 והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם עמד על המזבח להקטיר:
1KGS 13 2 ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו שמו וזבח עליך את כהני
הבמות המקטרים עליך ועצמות אדם ישרפו עליך:
1KGS 13 3 ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפך הדשן אשר עליו:
1KGS 13 4 ויהי כשמע המלך את דבר איש האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשהו
ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל להשיבה אליו:
1KGS 13 5 והמזבח נקרע וישפך הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האלהים בדבר יהוה:
1KGS 13 6 ויען המלך ויאמר אל איש האלהים הל נא את פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש האלהים את פני יהוה
ותשב יד המלך אליו ותהי כבראשנה:
1KGS 13 7 וידבר המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה וסעדה ואתנה לך מתת:
1KGS 13 8 ויאמר איש האלהים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה:
1KGS 13 9 כי כן צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה מים ולא תשוב בדרך אשר הלכת:
1KGS 13 10 וילך בדרך אחר ולא שב בדרך אשר בה אל בית אל:
1KGS 13 11 ונביא אחד זקן ישב בבית אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האלהים היום בבית אל את הדברים אשר
דבר אל המלך ויספרום לאביהם:
1KGS 13 12 וידבר אלהם אביהם אי זה הדרך הלך ויראו בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר בא מיהודה:
1KGS 13 13 ויאמר אל בניו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכב עליו:
1KGS 13 14 וילך אחרי איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר באת מיהודה ויאמר אני:
1KGS 13 15 ויאמר אליו לך אתי הביתה ואכל לחם:
1KGS 13 16 ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה:
1KGS 13 17 כי דבר אלי בדבר יהוה לא תאכל לחם ולא תשתה שם מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת בה:
1KGS 13 18 ויאמר לו גם אני נביא כמורך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השכחו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת מים כחש לו:
1KGS 13 19 וישב אתו ויאכל לחם בביתו וישת מים:
1KGS 13 20 ויהי הם יושבים אל השלחן ויהי דבר יהוה אל הנביא אשר השיבו:
1KGS 13 21 ויקרא אל איש האלהים אשר בא מיהודה לאמר כה אמר יהוה יען כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוה אשר צוך יהוה
אלהיך:
1KGS 13 22 ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל תשת מים לא תבוא נבלתך אל קבר אבתך:
1KGS 13 23 ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי שתותו ויחבשו לו החמור לנביא אשר השיבו:
1KGS 13 24 וילך וימצאהו אריה בדרך וימיתו ותהי נבלתו משלכת בדרך והחמור עמד אצלה והאריה עמד אצל הנבלה:
1KGS 13 25 והנה אנשים עברים ויראו את הנבלה משלכת בדרך ואת האריה עמד אצל הנבלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הזקן
ישב בה:
1KGS 13 26 וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האלהים הוא אשר מרה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברהו וימתו
כדבר יהוה אשר דבר לו:
1KGS 13 27 וידבר אל בניו לאמר חבשו לי את החמור ויחבשו:
1KGS 13 28 וילך וימצא את נבלתו משלכת בדרך וחמור והאריה עמדים אצל הנבלה לא אכל האריה את הנבלה ולא שבר את החמור:
1KGS 13 29 וישא הנביא את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור וישיבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד ולקברו:
1KGS 13 30 וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו הוי אחי:
1KGS 13 31 ויהי אחרי קברו אתו ויאמר אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו הניחו את
עצמתי:
1KGS 13 32 כי היה יהיה הדבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון:
1KGS 13 33 אחר הדבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו ויהי כהני במות:
1KGS 13 34 ויהי בדבר הזה לחטאת בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני האדמה:

ELIJAH AND OBADIAH

1KGS 18 7 ויהי עבדיהו בדרך והנה אליהו לקראתו ויכרהו ויפל על פניו ויאמר האתה זה אדני אליהו:
1KGS 18 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדניך הנה אליהו:

1KGS 18 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני:

1KGS 18 10 חי יהוה אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמריו אין והשביע את הממלכה ואת הגוי כי לא ימצאכה:

1KGS 18 11 ועתה אתה אמר לך אמר לאדניך הנה אליהו:

AHAB, JEHOSHAPHAT, AND MICAIAH BEN IMLAH

1KGS 22 1 וישבו שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל:

1KGS 22 2 ויהי בשנה השלישית וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל:

1KGS 22 3 ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה מיד מלך ארם:

1KGS 22 4 ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך:

1KGS 22 5 ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה:

1KGS 22 6 ויקבץ מלך ישראל את הנביאים כארבע מאות איש ויאמר אלהם האלך על רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן אדני ביד המלך:

1KGS 22 7 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו:

1KGS 22 8 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרש את יהוה מאתו ואני שנאתיו כי לא יתנבא עלי טוב כי אם רע מיכיהו בן ימלה ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן:

1KGS 22 9 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהרה מיכיהו בן ימלה:

1KGS 22 10 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ישבים איש על כסאו מלבשים בגדים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם:

1KGS 22 11 ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה באלה תנגח את ארם עד כלתם:

1KGS 22 12 וכל הנבאים נבאים כן לאמר עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך:

1KGS 22 13 והמלאך אשר הלך לקרא מיכיהו דבר אליו לאמר הנה נא דברי הנביאים פה אחד טוב אל המלך יהי נא דבריך כדבר אחד מהם ודברת טוב:

1KGS 22 14 ויאמר מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר יהוה אלי אתו אדבר:

1KGS 22 15 ויבוא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכיהו הנלך אל רמת גלעד למלחמה אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה ביד המלך:

1KGS 22 16 ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה:

1KGS 22 17 ויאמר ראיתי את כל ישראל נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום:

1KGS 22 18 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי אם רע:

1KGS 22 19 ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד עליו מימינו ומשמאלו:

1KGS 22 20 ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה אמר בכה:

1KGS 22 21 ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה:

1KGS 22 22 ויאמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן:

1KGS 22 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה:

1KGS 22 24 ויגש צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתך לדבר אותך:

1KGS 22 25 ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר להחכה:

1KGS 22 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן שר העיר ואל יואש בן המלך:

1KGS 22 27 ואמרת כה אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום:

1KGS 22 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם:

1KGS 22 29 ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה רמת גלעד:

AHAZIAH AND HIS SERVANTS DISCUSS ELIJAH

2KGS 1 5 וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם:

2KGS 1 6 ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו לכו ושובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות:

2KGS 1 7 וידבר אלהם מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם את הדברים האלה:

2KGS 1 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואזור עור ואזור במתניו ויאמר אליה התשבי הוא:

ELISHA IS INFORMED OF ELIJAH'S COMING DEPARTURE

2 KGS 2 3 ויצאו בני הנביאים אשר בית אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהיה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:

2 KGS 2 4 ויאמר לו אליהו אלישע שב נא פה כי יהיה שלחני יריחו ויאמר חי יהיה וחי נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו:

2 KGS 2 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום יהיה לקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו:

ELISHA DISPUTES WITH THOSE WHO WANT TO SEARCH FOR ELIJAH

2 KGS 2 16 ויאמרו אליו הנה נא יש את עבדיך חמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה וישלכוהו באחד ההרים או באחת הגיאיות ויאמר לא תשלחו:

2 KGS 2 17 ויפצרו בו עד בש ויאמר שלחו וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשה ימים ולא מצאוהו:

2 KGS 2 18 וישבו אליו והוא ישב ביריחו ויאמר אלהם הלא אמרתי אליכם אל תלכו:

ELISHA TO THE WOMAN OF SHUNAM

2 KGS 4 16 ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך:

JEHU'S ANOINTING AND HIS INTERACTION WITH HIS MILITARY OFFICERS

2 KGS 9 1 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך ולך רמת גלעד:

2 KGS 9 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת אתו חדר בחדר:

2 KGS 9 3 ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה:

2 KGS 9 4 וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד:

2 KGS 9 5 ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנך ויאמר אליך השר:

2 KGS 9 6 ויקם ויבא בריתה ויצק השמן אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתך למלך אל עם יהוה אל ישראל:

2 KGS 9 7 והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד איזבל:

2 KGS 9 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל:

2 KGS 9 9 ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא בן אחיה:

2 KGS 9 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס:

2 KGS 9 11 ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו:

2 KGS 9 12 ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתך למלך אל ישראל:

2 KGS 9 13 וימהרו ויקחו איש בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא:

2 KGS 9 14 ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם:

JEHU TO JONADAB

2 KGS 10 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו היש את לבבך ישר כאשר לבבי עם

לבבך ויאמר יהונדב יש ויש תנה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה:

Jeremiah & Zedekiah

JER 37 17 וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר היש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בבל תנתן:

JER 37 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל בית הכלא:

JER 37 19 ואין נביאים אשר נבאו לכם לאמר לא יבא מלך בבל עליכם ועל הארץ

JER 37 19 הזאת:

JER 37 20 ועתה שמע נא אדני המלך תפל נא תחנתי לפניך ואל תשבני בית יהונתן הספר ולא אמות שם:

JER 37 21 ויצוה המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מחוץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

JER 38 1 וישמע שפטיה בן מתן וגדליהו בן פשחור ויוכל בן שלמיהו ופשחור בן מלכיהו את הדברים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמר:

JER 38 2 כה אמר יהוה הישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובדבר והיצא אל הכשדים יחיה והיתה לו נפשו לשלל וחי:

JER 38 3 כה אמר יהוה הנתן תנתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה:

JER 38 4 ויאמרו השרים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם כדברים האלה כי האיש הזה איננו דרש לשלום לעם הזה כי אם לרעה:

JER 38 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר:

JER 38 6 ויקחו את ירמיהו וישלכו אתו אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט:

JER 38 7 וישמע עבד מלך הכושי איש סריס והוא בבית המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בנימן:

JER 38 8 ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר:

JER 38 9 אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר:

JER 38 10 ויצוה המלך את עבד מלך הכושי לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בטרם ימות:

JER 38 11 ויקח עבד מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח משם בלוי הסחבות ובלוי מלחים וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים:

JER 38 12 ויאמר עבד מלך הכושי אל ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידיך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן:

JER 38 13 וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אתו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה:

JER 38 14 וישלח המלך צדקיהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בבית יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתך דבר אל תכחד ממני דבר:

JER 38 15 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כי אגיד לך הלוא המת תמיתני וכי איעצך לא תשמע אלי:

JER 38 16 וישבע המלך צדקיהו אל ירמיהו בסתר לאמר חי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמיתך ואם אתנך ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך:

JER 38 17 ויאמר ירמיהו אל צדקיהו כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל אם יצא תצא אל שרי מלך בבל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך:

JER 38 18 ואם לא תצא אל שרי מלך בבל ונתנה העיר הזאת ביד הכשדים ושרפוה באש ואתה לא תמלט מידם:

JER 38 19 ויאמר המלך צדקיהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכשדים פן יתנו אתי בידם והתעללו בי:

JER 38 20 ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקול יהוה לאשר אני דבר אליך וייטב לך ותחי נפשך:

JER 38 21 ואם מאן אתה לצאת זה הדבר אשר הראני יהוה:

JER 38 22 והנה כל הנשים אשר נשארו בבית מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בבל והנה אמרות הסיתוך ויכלו לך אנשי שלמך הטבעו בבץ רגלך נסגו אחור:

JER 38 23 ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכשדים ואתה לא תמלט מידם כי ביד מלך בבל תתפש ואת העיר הזאת תשרף באש:

JER 38 24 ויאמר צדקיהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה ולא תמות:

JER 38 25 וכי ישמעו השרים כי דברתי אתך ובאו אליך ואמרו אליך הגידה נא לנו מה דברת אל המלך אל תכחד ממנו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך:

JER 38 26 ואמרת אליהם מפיל אני תחנתי לפני המלך לבלתי השיבני בית יהונתן למות שם:

JER 38 27 ויבאו כל השרים אל ירמיהו וישאלו אתו ויגד להם ככל הדברים האלה אשר צוה המלך ויחרשו ממנו כי לא נשמע הדבר:

JER 38 28 וישב ירמיהו בחצר המטרה עד יום אשר נלכדה ירושלם

JONAH AND THE SAILORS

JONAH 1 8 ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאיין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה:

JONAH 1 9 ויאמר אליהם עברי אנכי ואת יהוה אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה:

JONAH 1 10 וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני יהוה הוא ברח כי הגיד להם:

JONAH 1 11 ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:

JONAH 1 12 ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:

AMOS AND AMAZIAH, PRIEST OF BETHEL

AMOS 7 12 ויאמר אמציה אל עמוס חוזה לך ברח לך אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא:

AMOS 7 13 ובית אל לא תוסיף עוד להנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא:

AMOS 7 14 ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים:

AMOS 7 15 ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר אלי יהוה לך הנבא אל עמי ישראל:

AMOS 7 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא על ישראל ולא תטיף על בית ישחק:

AMOS 7 17 לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו:

- RUTH 1 1 ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו:
- RUTH 1 2 ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:
- RUTH 1 3 וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
- RUTH 1 4 וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:
- RUTH 1 5 וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה:
- RUTH 1 6 ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם:
- RUTH 1 7 ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
- RUTH 1 8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכן שבנה אשה לבית אמה יעשה יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי:
- RUTH 1 9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:
- RUTH 1 10 ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך:
- RUTH 1 11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים:
- RUTH 1 12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
- RUTH 1 13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה:
- RUTH 1 14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:
- RUTH 1 15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך:
- RUTH 1 16 ותאמר רות אל תפגעני בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי:
- RUTH 1 17 באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יוסיף כי המות יפריד ביני ובינך:
- RUTH 1 18 ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה:
- RUTH 1 19 ותלכנה שתיהם עד בואנה בית לחם ויהי כבואנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי:
- RUTH 1 20 ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:
- RUTH 1 21 אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי:
- RUTH 1 22 ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:
- RUTH 2 1 ולנעמי מידע לאישה איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז:
- RUTH 2 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי:
- RUTH 2 3 ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך:
- RUTH 2 4 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמרו לו יברכך יהוה:
- RUTH 2 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת:
- RUTH 2 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי משדי מואב:
- RUTH 2 7 ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה הבית מעט:
- RUTH 2 8 ויאמר בעז אל רות הלוא שמעת בתי אל תלכי ללקט בשדה אחר וגם לא תעבורי מזה וכה תדבקין עם נערת:
- RUTH 2 9 עיניך בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלוא צייתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הכלים ושית מאשר ישאבון הנערים:
- RUTH 2 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה:
- RUTH 2 11 ויען בעז ויאמר לה הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשום:
- RUTH 2 12 וישלם יהוה פעלך והתי משכרתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר באת לחסות תחת כנפיו:
- RUTH 2 13 ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אהיה כאחת שפחתך:
- RUTH 2 14 ויאמר לה בעז לעת האכל גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקוצרים ויצבט לה קלי ותאכל ותשבע ותתר:
- RUTH 2 15 ותקם ללקט ויצו בעז את נערו לאמר גם בין העמרים תלקט ולא תכלימוה:
- RUTH 2 16 וגם של תשלו לה מן הצבתים ועזבתם ולקטה ולא תגערו בה:
- RUTH 2 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערים:
- RUTH 2 18 ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטה ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה:
- RUTH 2 19 ותאמר לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכריך ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעז:
- RUTH 2 20 ותאמר נעמי לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש מגאלנו הוא:
- RUTH 2 21 ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם הנערים אשר לי תדבקין עד אם כלו את כל הקציר אשר לי:

²Blessing statements permeate the book of Ruth. It is unclear how much of this should be considered part of regular back-and-forth interaction.

- RUTH 2 22 ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא יפגעו בך בשדה אחר:
- RUTH 2 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערים וקציר החטים ותשב את חמותה:
- RUTH 3 1 ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך:
- RUTH 3 2 ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה:
- RUTH 3 3 ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות:
- RUTH 3 4 ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו ושכבתי והוא יגיד לך את אשר תעשין:
- RUTH 3 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה:
- RUTH 3 6 ותרד הגרן ותעש ככל אשר צוהה חמותה:
- RUTH 3 7 ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב:
- RUTH 3 8 ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אישה שכבת מרגלתיו:
- RUTH 3 9 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה:
- RUTH 3 10 ויאמר ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר:
- RUTH 3 11 ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את:
- RUTH 3 12 ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני:
- RUTH 3 13 ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר:
- RUTH 3 14 ותשכב מרגלתו עד הבקר ותקם בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן:
- RUTH 3 15 ויאמר הבי המטפחת אשר עליך ואחזי בה ותאחז בה וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר:
- RUTH 3 16 ותבוא אל חמותה ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש:
- RUTH 3 17 ותאמר שש השערים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך:
- RUTH 3 18 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האיש כי אם כלה הדבר היום:

(Legal discussions)

- RUTH 4 1 ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה לפני אלמני ויסר וישב:
- RUTH 4 2 ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו:
- RUTH 4 3 ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב:
- RUTH 4 4 ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריו ויאמר אנכי אגאל:
- RUTH 4 5 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי להקים שם המת על נחלתו:
- RUTH 4 6 ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל:
- RUTH 4 7 וזאת לפני ישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל:
- RUTH 4 8 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו:
- RUTH 4 9 ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוון מיד נעמי:
- RUTH 4 10 וגם את רות המואביה אשת מחלוון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום:
- RUTH 4 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיים את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם:
- RUTH 4 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת:
- RUTH 4 13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן:
- RUTH 4 14 ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל:
- RUTH 4 15 והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים:
- RUTH 4 16 ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת:
- RUTH 4 17 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד:
- RUTH 4 18 ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון:
- RUTH 4 19 וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב:
- RUTH 4 20 ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה:
- RUTH 4 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד:
- RUTH 4 22 ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד: